

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadjatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adjuk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Mandátumszaporítás.

Pécs, 1901. április 3.

Budapest főváros bizottsági tagjai között mozgalom indult meg abban az irányban, hogy a székesfőváros országgyűlési képviselőinek száma szaporíttassék meg. A főváros lakossága a legújabb népszámlálás szerint meghaladja a hétszázezeret s így a mostani mandátumok arányában körülbelül nyolcvanezer fővárosi lakóra esik egy országgyűlési képviselő, amit a fővárosi városatyák, jobban mondva a választásokat dirigáló városi törzsfőnökök igazságtalanságnak tartanak, mikor vannak vidéki kerületek, a hol 2—3 ezer lakosra esik egy képviselő.

Hát tagadhatatlan, hogy a választókerületek beosztása az ötven év óta gyökeresen megváltozott viszonyok között valóságos képtelenséggé fejlődött, mert tény leg olyan aránytalanságok fordulnak elő benne, a melyek igazán fölháborítók; de azért mégis csak furcsa dolog, hogy a főváros minden egyéb elől szemet hunyva, csak a maga baját panaszolja s azt követeli a törvényhozástól, hogy csak ezt orvosolja, még pedig sürgősen; adjon neki több mandátumot, aztán szent a béke.

Mintha bizony választási rendszerünknek az volna a legnagyobb hibája, hogy kevés a választandó képviselők száma. A főváros matadorainak szurja a szemét, hogy 80.000 fővárosi lakosra esik egy országgyűlési képviselő, de azt egészen rendjén való dolognak találják, hogy a 80.000 lakos között alig van 3—4 ezer választó. Tekintsenek csak körül a külföldön s látni fogják, hogy ott 70—80 ezer választó küld egy egy képviselőt a parlamentbe. Ezek mellett a mi fővárosi választóink valóságos arisztokraták, mert egy-egy szavazatuk huszszor olyan súlyal esik a mérlegbe, mint a külföld választóié azok óriás tömege mellett.

Ne azt sürgessék hát első sorban, hogy a mostani választók kisebb csoportokban is küldhessenek már képviselőket az országgyűlésre, hanem azt, hogy a népképviseleti elv csufságára a lakosság zöme ne legyen kirekesztve a választói jogból. Ambíciójuk ne a minél több képviselő, hanem a minél több választó legyen, mert nem az valóítja meg inkább a népképviselet eszméjét, ha 3—4 ezer választó

tót is sokalunk egy képviselőre, hanem az, ha a nép minél szélesebb rétegeinek van beleszólása a képviselőküldésbe.

A választókerületek aránytalansága csak egyik szépséghibáját képezi népképviseleti rendszerünknek, a melyen segíteni szintén kell, persze nem csupán a főváros mandátumainak szaporításával. De azért a kerületek arányosításával még nem sokat haladnánk a valódi népképviselet eszménye felé.

A legnagyobbfokú aránytalanság uralkodik már a választói jog osztogatásánál. A cenzusnak az a bonyodalmas, fejtetőre állított rendszere, a mely külön kategóriákat és külön cenzust állapít meg, nemcsak minden foglalkozási ágra, de ugyanazon foglalkozásnak között is vidékenként külön vagyoni képesítéshez köti a politikai jogositványokat, még a kerületi beosztás aránytalanságainál is nagyobb igazságtalanságokat foglal magában.

Beteg tehát egész választási rendszerünk s azért az ország törvényhatóságainak nem az a feladatuk, hogy a törvényhozást az általános betegség egyes helyi tüneteinek orvoslására sarkalják, hanem hogy egyszer már komolyan vessék föl az egész választási rendszer gyökeres átalakításának kérdését. Toldozó-foltozó munka itt nem ér semmit; ilyenben volt már részünk többször s mégis ott vagyunk ahol voltunk, míg Európa egyéb művelt nemzetei már régen beláthatatlan magasságban szárnyalnak minket fölül.

Hisz ha vesszük az ország lakosságának ötven év alatti szaporodását, aránylag ma sem vagyunk többen részesei a politikai jogoknak, mint voltunk 1848 előtt, a mikor a választói joggal bíró nemesség, papság, városi polgárság, honorációrok az egész lakosságnak még tán nagyobb kontingensét tették ki, mint a mai választók. Hol van hát az a népképviselet, a mely gyökeresen átalakította alkotmányunkat, mikor ennek sáncaiból most is ki van rekesztve a nemzet zöme?

Ennek meg kell változnia és meg kell valósulnia a negyvennyolcas nagy férfiak eszményének, az általános nemzeti népképviseletnek. Hasztalan küzdenek ez ellen a hatalom birtokosai hazug jelszavakkal, mert a jog és igazság mégis diadalmaskodni fog. Minél jobban cáfol rá az élet azokra a politikai axiomákra, a melyekkel a magát túlélt, rozoga választási

rendszerünket támogatni és föntartani iparkodnak, annál előbb fog az összeszerkadni magától.

Hisz máris nevetségessé tették magukat azzal a nemzetiségi mumussal, a melyet rögtön a falra szoktak festeni, mikor gyökeres választási reformról van szó. Mostani választási rendszerünk mellett a nemzetiségi kerületek a legkisebbek, valamint nemzetiségi vidékeken a legkisebb a választói cenzus is. Szék, Bercek, Oláfalú, Erzsébetváros, Vizakna, Abrudbánya a maga 2—3 ezer oláh lakosával választ egy-egy képviselőt, míg a nagy magyar városok 40—50 ezer lakosa szintén egy képviselőt küld; Liptóban, Turóban, Sárosban, Szepesben a tótnak pár krajcárnyi földadója már választói jogot ad, míg az Alföldön 20—30 frt adóval se választó a magyar.

És mikor ezt a választási rendszert kívánja megváltoztatni az ellenzék, azt mondják, hogy ez lehetetlen, mert akkor a nemzetiségek elnyomnák a magyart. — Sötétbe való ugrásnak mondják a választói jog kiterjesztését, pedig minden népszámlálás igazolja, hogy a magyarság számbeli növekedése a legerősebb az országban s a veszedelmes nemzetiségek: oláhok, tótok, szerbek, sokácok műveltségi fokban is messze mögötte maradnak a magyarnak. A magyarul olvasni és írni tudókra kiterjesztendő általános választói jog, párosulva a választások tisztaságát egyedül biztosítani képes községenkénti titkos szavazással, minden hatalmi tényezőnél jobban erősítené meg a magyarság befolyását az ország ügyeinek intézése körül.

Egy tekintetben azonban csakugyan a sötétbe való ugrást jelentene az ilyen választási reform: nem lehetne többé a központi hatalom akaratát rákényszeríteni a nemzetre s azzal mint a nemzet akaratával brillirozni.

Akinek ez a politikai ideálja, az ám ellenezze a mai nevetséges „népképviseleti” rendszer megváltoztatását s kérjen magának minél több mandátumot a rendszer megbontása nélkül; de a magyar törvényhatóságoknak, ha nem akarják meghazudolni ősi hagyományait, a melyek őket az alkotmány védőbástyáivá avatták, az a kötelességük, hogy első sorban lépjenek a küzdőterre a valódi népképviselet megvalósítása érdekében.

Megérkeztek!!

STARK BENEDEK FIA „Gólyához” címzett áruházába
tavaszi újdonságok, u. m. kabátok és gallérok.

Finom ruhazövetek 25 krtól 1 frt 50 krrig. — Francia batist és mosó
levantin. Azonkívül legnagyobb választék VÁSZON- és SZÖNYEG-árakban, a
mire is vagyok bátor a n. é. közönség b. figyelmét felhívni.

Hírek.

Pécs, 1901. április 3.

Nagyszerda.

„Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj a te
Urad Istenedhez!” (Jeremiás.)

Az Isten az ó-korban választott népe, a zsidó nép között prófétákat támasztott, a kik egytől-egyig foglalkoztak a jövőd megváltás titkával s az Istentől el-elpártolt nyakas népet éppen a megváltás reményével térítették ismét az igaz utra.

A kat. egyház tanítása szerint az isteni Üdvözítő az összes emberiség bűneiért szenvedett s halt meg. Az ember a bűn által elpártolt az Istentől. Az egyház most, a nagyhétben látja legalkalmasabbnak az időt arra, hogy a bűnös emberiséget az Istenhez térítse. Éles világításba helyezi hívőinek szemei elé Krisztus keserves kinszenvedését és halálát, melyen — mint az a régi magyar ének mondja — »minden állat megindul«, kinek szive van. Ember fel tudod-e fogni azt a határtalan, isteni szeretetet, annak mérhetetlen nagyságát, mely megváltásodat eszközölte? Tudod-e mérlegelni azt a tengerfájdalmat, azt az óriási szenvedést, melyet Jézus te érted magára vállalt? Halld te véges ember, hogy a végtelen Isten, az élet és halál feltétlen ura — azért, mert téged úgy szeretett, a lelkét adá érted, meghalt! . . . Óh ember, térj a te Urad Istenedhez! »Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum!«

A kat. egyház nagyheti szertartásai között: mindenestre meghatók az ugynevezett gyászvecsernyék (lamentatiók), a melyeket fekete szerdán, nagycsütörtökön és pénteken délutánonként tart. E gyászvecsernyék alatt a klérus Jeremiás próféta siralmait énekl, melyek elegikus tartalmukkal a hallgató szívéhez szólnak. A korus meg ugynevezett Responsoriumokat énekel, melyeknek szövegét Krisztus kinszenvedése képezi. Az oltár előtt meg egy háromszögű gyertyatartó van. A háromszög csucsán fehér viaszgyertya jelképezi Jézust, a többi sötétszínű az apostolokat, a kik isteni mestereket a szorongattatások kínos napjaiban szegyenletesen elhagyták egyenként, a minthogy a sötét gyertyákat egy-egy psalmus eléneklése után egymásután eloltják.

Egymaga marad az égő fehér viaszgyertya, melyet a szertartás végén egy koporsóba zárnak el, de el nem oltják. Ez jelképezi Krisztus

sirbaszállását. A Miserere eléneklése után ismét feltűzik a fehér viaszgyertyát a háromszög csucsára s a templomban ekkor zörejt csapnak. Krisztus felámadt s a föld megrengett a csodára.

A három napon át tartatni szokott gyászvecsernyék nagy közönséget szoktak vonzani a templomokba, mert a szertartás a maga egyszerűségével s a fájdalmas dallamok, a melyek a nagy szomorúságot tükrözik vissza, szinte jól esnek az embernek a világ fárasztó zajában s a szertartás után is mindig a fülében csengnek azok a kérő, esdeklő, intő szavak: »Jerusalem, Jerusalem convertere ad Dominum Deum tuum!« S ilyenkor az ember lelke a legfogékonyabb arra, hogy kibéküljön Istenével.

A himes tojás.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Azt sem tudom, mikor volt, azt sem tudom, merre volt; úgy mondom ahogy öreg apótlól hallottam, hogy volt egyszer egy szegény asszony, annak meg két fia, Lacika, meg Palika.

Egy napon arra ébredt fel a szegény asszony, hogy vendég érkezett a házhoz. Nem szívesen látta a vendéget, mert annak biz Nyomorúság volt a neve.

Ahogy megszegte az utolsó kenyeret, azon gondolkodott, mit is mondjon két kis fiacskájának, ha azok éhesek lesznek és kenyeret kérnek.

Nagyon elszomorodott, hát s egyre csak sóhajtozott.

Észre vette ezt Lacika és így szólt édes anyjához:

Édes anyám, fogytán van a kenyérünk, én biz nem élésködöm tovább itthon. Elmegyek, megtudom már keresni a magam kenyerét s ha Isten segít, hozok még haza is.

A szegény asszony a két szeme világánál is jobban szerette Lacikát, de hát a Nyomorúság nagyon ragadós rendég volt, csak maradt, maradt, annélkül, hogy hívta, marasztotta volna, sok sirás, sohajtozás közt bár, végül mégis csak eleresztette.

Ment Lacika, ment, hegyen völgyön, sikon bérceken által, utoljára elért egy házhoz. A nap már nagyon bólongatta a fejét, álmos volt szegény, és ez az álmoság ráragadt Lacikára is.

— En haza akarok menni, nem huzatom ki a fogamat.

— Bizonyosan nem egészséges a foga, jegyzé meg Mészáros ur.

— Hát maga miért jött ide, kérdé a fiucska. Csak nincs magának kihuzatni való foga?

— Óh fiacskám, felelte Mészáros ur nehezen nyitva ki száját, sok rossz fogam van nekem.

— Mind rossz?

— Nem éppen!

— Mutassa bácsi! mondja a nagyreményű csemete.

Mészáros urnak esze ágában sincs, hogy megmutassa fogait, és egy hatalmas termetű férfi tör a váróterembe, mint bősüzl tigris.

Az ujonnan érkezett, kit nevezünk Bollának, nagyon érzékeny ember

A legkisebb fájdalomtól már jajgat.

— Itt van Batori ur, a hires fogorvos? kiáltja az ajtónál. Hol van?

— Benn van szobájában és valaki van nála, felel a többiek helyett Mészáros.

— Ezer ördög, nincs asszistense, ki segédkezik neki?

— Nincs, ő maga végez mindent.

Ekkor kinyit a fogorvos ajtaja, s Batori mosolyogva dugja ki a fejét és int annak, kire a sor következik, hogy lépjen be.

Az óriási férfi az ajtónál terem, de a dagadt arcu Mészáros elébe áll.

A ház előtt egy öreg ember ült.

— Jó estét öreg bátyám, — köszöntötte Lacika az öreg embert.

— Néked is, édes fiam, — felelte az öreg ember — hova, meddig?

— Bizony, szolgálatot keresnék.

— Éppen jókor jöttél, — szólt az öreg ember — s ha kedved tartja, akár be is szegódhatsz.

— Be én, urambátyám.

— Na jól van, — felelte az öreg, — nálam az esztendő három napig tart. Dolgod meg nem lesz egyéb, mint hogy megőrzöd a bakkecském. Ha hűséggel meg szolgál, azt választhatsz magadnak bérül, a mi neked tetszik.

Lacika megörült az öreg ember szavainak s rögvest ott is maradt.

Másnap reggel kihajtotta Lacika a bakkecskét az erdőre.

Ment, ment a bakkecske, hol lassabban, hol gyorsabban, míg egyszer csak egy nagy barlanghoz nem ért. Lacika folyton nyomában volt. A barlanghoz érve a bakkecske se mekegett, se bekegett, csak ment be.

Szegény Lacika csak nézte, nézte, szeretett volna utána menni, de bizony kevés volt a mernyékje. Lefeküdt hát a barlang szájához.

Este felé kijött a bakkecske a barlangból s egyenesen hazafelé tartott, hol lassabban, hol gyorsabban, már ahogy a kedve tartotta.

Szegény Lacika csak ballagott utána, hol lassabban, hol gyorsabban, kedve nélkül.

Otthon azt kérdezte az öreg ember a bakkecskétől:

Édes kecském, hol legeltél?
Volt e vized? Mi jót ettél?

A bakkecske rámondta:

Azt sem tudom, merre jártam,
Füvet, vizet nem találtam,
Meg is vert a pásztorkám,
Jaj, fáj minden porcikám.

Az öreg ember megpirongatta Lacit és ráparancsolt, hogy másnap jobban vigyázzon a bakkecskére.

Másnap reggel megint kihajtotta Lacika a bakkecskét az erdőre.

Ment, ment a bakkecske, hol lassabban, hol gyorsabban, már amint a kedve tartotta, míg egyszer csak egy nagy barlanghoz nem ért, se mekegett, se bekegett, csak ment be, mint a parancsolat.

— Bocsásson meg uram, rajtam van a sor.

— Oh, én egy pillanat alatt végzek.

— Az nekem mindegy, én előbb jöttem, tehát előbb fogok bemenni.

Bolla ekkor a fogorvoshoz fordul

— Uram, van egy fogója kéznél? Nem állom ki a fájdalmat, inkább magam huzom ki.

— Mégis jobb lesz, ha várni méltóztatik, felelte Batori orvos és a dagadt arcuval eltűnt az ajtó mellett.

— Nagyon sokat szenvedhet ugy-e? kérdé egy öreges ur az óriástól.

— Egy hét óta a szememet se hunytam le!

— Előbb kellett volna jönnie.

— Istenem, az ember mindig reménykedik, hogy majd csak megszűnik a fájdalom, s így megtakarítja a fogorvosnak szánt díjat. — Jaj, most is hogyan szagat! Képzeld csak egy hét alatt otthon összetörtem a butoraimat.

— Mit nem mond?

— Sőt az elmúlt éjjel elvertem a feleségemet is!

— Az ördögöt! Ne mondja!

— Ah, az segített a bajomon, de nem sokáig, mert ma reggel annyit szenvedtem, hogy majd leugrottam a harmadik emeletéről.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A fogorvosnál.

— Rajz. —

Irta: Mártonffy Imre.

— Az a kövér asszony már háromnegyed órája benn van, mondá egy sovány nő, kinek arca félelmetesen meg volt dagadva, — ilyen sokáig még senki se maradt benn, nemde Mészáros ur?

Mészáros, kit az asszony megszólított, kicsiny, száraz emberke, parókat hord a fején s vattát a fülében.

Egyik hibás fogát akarja a fogorvossal plombáltatni, azért várakozik oly türelmetlenül.

— Azt hiszem, hogy az a nő talán teljes fogsort rakat a szájába, felelte a férfi, persze, hogy ez időbe és fájdalomba kerül.

— Mama, ugy szagat a fogam, hazamegyek, sipit egy hatéves gyermek.

— Nem Gusztikám, épp azért jöttünk ide, hogy megszüntessük a fogfájásodat, a doktor bácsi a csunya fogat ki fogja huzni.

— Fáj az mama?

— Dehogy fiacskám inkább nagyon jól esik!

Lacika folyton nyomában volt a bakkecskének, de mikor az betért a barlangba, csak nézte, nézte, szeretett volna utána menni, de bizony kevés volt a mernyékje. Mit volt mit tenni, lefeküdt a barlang szájához, hogy megvárja a bakkecskét.

Este felé kijött a bakkecske a barlangból s egyenesen hazafelé tartott, hol lassabban, hol gyorsabban, már ahogy a kedve tartotta.

Szegény Lacika csak ballagott utána, hol lassabban, hol gyorsabban, kedve nélkül.

Otthon azt kérdezte az öreg ember a bakkecskétől:

Édes kecském, hol legeltél?
Volt-e vized? Mi jót ettél?

A bakkecske rámondta:

Azt sem tudom, merre jártam,
Füvet, vizet nem találtam,
Meg is vert a pásztorkám,
Jaj, fáj minden porcikám.

Az öreg ember megpirongatta Lacikát és ráparancsolt, hogy másnap jobban vigyázzon ám a bakkecskére.

Harmadnap megint kihajtotta Lacika a bakkecskét az erdőre.

Ment, ment a bakkecske, hol lassabban, hol gyorsabban, már amint a kedve tartotta, míg egyszer csak egy nagy barlanghoz nem ért, se mekegett, se bekegett, csak ment be, mint a parancsolat.

Lacika folyton nyomában volt a bakkecskének, de mikor az betért a barlangba, csak nézte, nézte, szeretett volna utána menni, de bizony kevés volt a mernyékje. Mit volt mit tenni, lefeküdt a barlang szájához, hogy megvárja a bakkecskét.

Este felé kijött a bakkecske a barlangból s egyenesen hazafelé tartott, hol lassabban, hol gyorsabban, már ahogy a kedve tartotta.

Szegény Lacika csak ballagott utána, hol lassabban, hol gyorsabban, kedve nélkül.

Otthon azt kérdezte az öreg ember a bakkecskétől:

Édes kecském, hol legeltél?
Volt-e vized? Mi jót ettél?

A bakkecske rámondta:

Azt sem tudom, merre jártam,
Füvet, vizet nem találtam,
Meg is vert a pásztorkám,
Jaj, fáj minden porcikám.

Az öreg ember most azt mondta Lacikának:

— No fiam, kitellett az esztendő. Most

— Minő meggondolatlanág! És ki akadályozta meg e tettében?

— A feleségem.

— Ah, csakugyan ő volt?

— Ellenkezőleg, ő tanácsolta, hogy ugorjam ki az ablakon, de ez aztán észre tért. Ugy kedvesem, mondám neki, teszeretnéd, ha ezen a rövidebb uton mennék a fogorvoshoz — nem, azért sem! Au! beh fáj! Csak legalább volna itt egy harapófogó, összetörném azt a fogat. Legalább nem érezném a fájdalmat. Oh, én nem félek! Láttam már, mikor valakinek a kezét, lábát levágták s még a szemem se pislogott. Az ördögbe, de sokáig babrál ott benn az orvos!

Az orvos szobájából kiáltás hangzik. A várakozók izgatottak lesznek. Bolla elhalványult.

— Mi volt az? kérdé az öreg ur elfojtott hangon.

— Bizonyára nem örömkialtás, felelt egy fiatalabb ember, ki ez ideig némán tekintett a földre.

— Nagyon fájhat ugye? — kérdé az óriás az öreg urtól. Ugy látszik, ön már többször huzatott fogat.

— Hát bizony irtózatoss fájdalom, a mi csak a világon van. Csuda, hogy az ember mégis kibírja.

— Hisz csak egy pillanatig tart.

— Bocssásson meg uram, olyan erős embernél, mint ön, nehezebben megy. A fogor-

már válaszsz, mit adjak bérül: aranyat, kenyéret, vagy egy himes tojást?

Lacika megvakarta a feje bubját, aztán az aranyat választotta.

— Jól van, fiam — szólt az öreg ember — nesze egy véka arany, meg ráadásul egy kenyér.

Lacika megköszönte az aranyat is, a kenyéret is s hazafelé indult.

Ment, ment, mendegélt, egyszer csak ráesteledett. Se falut, se házat a közelben nem látott, de mert nagyon elfáradt már, no meg álmos is volt, lefeküdt egy fűzfa bokor alá s még hármát sem zipitált, már úgy aludt, mint a kisbíró bekecse.

Éjjel arra járt egy vándorló és ahogy észrevette az alvó fiút, odalopódzott hozzá s egy-kettőre elcsente a véka aranyat, kenyérre nem volt szüksége, különben elvitte volna azt is.

Felébred reggel Lacika, keresi a véka aranyat, hát bizony nincs. Nagyon elbusulta magát s szomorkodva ballagott haza a kenyérrel.

A szegény asszony megörült Lacikának, de még jobban a kenyérnek. De az öröm csak addig tartott, ameddig a kenyér. A szegény asszony nagyon elszomorodott s egyre csak sóhajtozott.

Észrevette ezt Palika és így szólt édes anyjának:

— Édes anyám, Lacinak nagyon sovány bére volt, alig jött haza, már is elfogyott. Elmegyek most már én s ha Isten megsegít, bizony többet hozok haza, mint Lacika.

A szegény asszony a két szeme világánál is jobban szerette Palikát, de hát a nyomoruság még mindig nála lakott, sok sirás sohajtozás közt bár, végül még is csak eleresztette.

Ment Palika, ment, hegyen, völgyön, sikon, bérceken által, utoljára elért egy házhoz. A nap már nagyon bólogatta a fejét, álmos volt szegény és ez az álmoság ráragadt Palikára is.

A ház előtt egy öreg ember ült.

— Jó estét, uram-bátyám. — köszöntötte Palika az öreg embert.

— Neked is édes fiam, — felelte az öreg ember, — hova, meddig?

— Bizony szolgálatot keresnék.

— Épen jókor jöttél, — szólt az öreg ember, — s ha kedved tartja, akár be is szegődhetsz.

— Be én, uram-bátyám.

— Na, jól van, — szólt az öreg, — nálam az esztendő három napig tart. Dolgod

vosnak háromszor is hozzá kell fognia, míg negyedszer kihuzza. Ha a fog eltörik, s az iny megdagad, a mi gyakran előfordul, akkor ez olyan, mintha izzó vasat . . .

— Ptu, beszéljen valami másról. Tudja, hogy minden fájdalmat kinevetek, de — gondolja, hogy az én fogfájásom talán el van hanyagolva?

— Nem tudom uram, de vannak emberek, kik csak akkor jönnek a fogorvoshoz, mikor későn van! Az is előfordul, hogy az a tudat, hogy a fogorvoshoz készül valaki, a fájdalmat csillapítja, sőt el is mulasztja egy darabig, de aztán annál hevesebben tér vissza később.

— Igaza van, szólt egy asszony közbe, én semmi fájdalmat sem érzek már. Bolondság volna kihuzatni a fogamat. Van szerencsém magamat ajánlani.

— Majd vissza jön ez még, dörmögött magában az öreg ur.

Eközben az egyik látogató a másik után tűnik el a fogorvos szobájába.

Az öreg ur van még hátra és a soron, de az óriás elébe áll, szédült arccal, vilámló szemekkel és ökölbe szoritott kézzel.

— Nem lehet már másképp, ordított, véget kell vetnem a dolognak. Iszonyatosan fáj a fogam Meg kell örülnöm!

— Nem szép az ön feleségétől, hogy nem igyekezett az ön fájdalmát enyhíteni! — jegyzé meg az öreg ur rejtett gúnnyal.

meg nem lesz egyéb, minthogy megörzöd a bakkecskémet. Ha hűséggel meg szolgálász, azt választhatasz magadnak bérül, a mi neked tetszik.

Palika megörült az öreg ember szavainak s rögvést oit is maradt.

Másnap reggel kihajtotta Palika a bakkecskét az erdőre.

Ment, ment a bakkecske, hol lassabban, hol gyorsabban, míg egyszer csak a barlanghoz nem ért. Palika folyton a nyomában volt. A barlanghoz érve a bakkecske se mekegett, se bekegett, csak ment be.

Palika sem volt rest s utána ment, de egyszerre olyan sötétség lett, hogy nem látott se előre, se hátra, a bakkecske meg úgy eltűnt s éjtétben, mint a szegény ember álma.

Szegény Palika csak tapogatózva ért ki a barlangból, ott várakozott a bakkecskére.

Este felé kijött a bakkecske a barlangból s egyenesen haza felé tartott, hol gyorsabban, hol lassabban, már a hogy a kedve tartotta.

Szegény Palika csak ballagott utána, hol lassabban, hol gyorsabban, kedve nélkül.

Otthon azt kérdezte az öreg ember a bakkecskétől:

Édes kecském, hol legeltél?
Volt-e vized? Mi jót ettél?

A bakkecske rámondta:

Azt sem tudom, merre jártam,
Füvet, vizet nem találtam,
Meg is vert a pásztorkám,
Jaj, fáj minden porcikám.

Az öreg ember megpirongatta Palikát és ráparancsolt, hogy másnap jobban vigyázzon a bakkecskére.

Másnap szakasztott úgy járt Palika. Most már elhatározta magában, török-szakad, de utána megy a kecskének.

Harmadnap megint kihajtotta Palika a bakkecskét az erdőre.

Ment, ment a bakkecske, hol lassabban, hol gyorsabban, már a mint a kedve tartotta, míg egyszer csak a nagy barlanghoz nem ért, se mekegett, se bekegett, csak ment be, mint a parancsolat.

Palika nem volt rest, uccu, fölugrott a bakkecske hátára. Olyan sötétségen mentek keresztül, hogy Palika még az orra hegyét sem látta.

Egyszerre világosodni kezdett. Egy győ-

— Ah, az asszonyok oly önzők! Most ön van a soron! Isten neki! Hát menjen be, ugyse sokáig tart már!

Az öreg ur eltűnt az orvos szobájába.

Bolla, ki immár egyedül volt a várószobában, nagy léptekkel járt fel és alá.

Az öreg ur borzasztó szavaira gondolt.

— Tüzes vasról beszélt. És én szerencsétlen, meg se hallgattam, hogy mit akart mondani! Talán valami jót is mondott volna utána! Jobb volna, ha elmennék? Nem. A feleségem kinevet! Mit? Nevet engem? Majd kiverem belőle a jókedvet!

Abban a pillanatban, mikor menni készült, nyílik az orvos szobájának ajtaja és megjelenik a fogorvos mosolygós arca.

— Talán hozzám jött szintén uram? — kérdé.

— Akartam, de most már nem. Nagyon fájni fog, ugyebár?

— Dehogy, alig érzi az ember!

— Nem a fájdalomtól félek, de nagyon hosszadalmas a foghuzás. Au, de belenyilalt! Ki kell huzatnom.

Bolla belépett a szobába s beletült a nagy karosszékre.

A fogorvos hegyes vassal megvizsgálta a beteg fogat.

— Uram, — fordul hozzá Bolla — mondhatom önnek, hogy beteg fogam gyökere kettős.

nyörűségű szép kertbe értek; a hol minden, de minden minden szinaranyból volt.

A bakkecske végiglegelte az arany keretet, aztán nagyot ivott rá az arany kútból. A mikor Palika látta, hogy a bakkecske hazafelé készül, fölugrott a hátára, mert maga bizony át nem talált volna a barlangon.

Ótthon azt kérdezte az öreg ember a bakkecskétől:

Édes kecském, hol legeltél?
Volt-e vized? Mi jót ettél?

Most nem mert ám hazudni a bakkecske és azt mondta:

Én biz arany kertben jártam,
Füvet, vizet jót találtam;
Arany füvet legelésztem,
Forrás viznél heverésztem,
Meg sem vert a pásztorkám,
Igy volt bizony, jó gazdám.

Az öreg ember nagyon megörült és így szólt Palikához:

— Na fiam, kitellett az esztendő. Most már válassz, mit adjak bérül, aranyat, kenyeret, vagy egy himes tojást.

Palika a himes tojást választotta.

— Jót választottál, fiam, — szólt az öreg ember, — itt van a himes tojás, meg ráadásul egy kenyér.

Palika megköszönte a himes tojást is, a kenyeret is, aztán meg sem állt hazáig.

A szegény asszony megörült Palikának, de még jobban a kenyérnek. De az őrm csak addig tartott, a meddig a kenyér.

Husvét vasárnapján Palika is elment a többi fiu közé kucázni. Hát amint össze-ütik a tojást, puí, Palikáé szét török s egy nagy nagy gyémánt hullott ki belőle.

A szegény asszony fölvaltotta a gyémántot tizenhárom zsák aranyért, a Nyomorúságot kikergette házából s nagyon, de nagyon boldogan éltek.

Ha meg nem haltak, tán még most is élnek.

Boldog ünnepeket kis olvasóim, pá.

Napirend 1901. április 4-én.

Naptár: csütörtök, ápril 4. — Róm. kath.: Nagycsütörtök. — Prot.: Izidor. — Görög-kel. (márc. 22.) Vazul. — Zsidó: Husvét. — Nap két 5 óra 18 perckor; nyugszik 6 óra 17 perckor. — Hold két 7

óra 2 perckor; nyugszik 5 óra 5 perckor reggel. — Holdtölte 1 óra 20 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz várható.

— (Baranyavármegye állandó választmánya) ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a vármegyeháza közgyűlési nagytermében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: *Kossits Kamill főjegyző, Stajevits János, dr. Darássy Ödön, Kossits Ákos dr., Ország Lajos, id. Jessensky Ferenc, Benkő Gyula, Mándy Samu, Simonffy János, Gyeness Kletus főszámvevő, Német Lipót, dr. Reek Dezső, Jessensky Lajos, árvaszéki elnök, Nagy Jenő tiszti főügyész, Johann Béla dr., tiszti főorvos, dr. Kiss Emil, Margittai Péter, Iványos Soma, Driess Lajos, Kovács Kálmán, kir. főmérnök, Madarász István dr., Darócy Aladár dr., Vaniss Sándor, Horváth István, Stenge Ferenc és Sinkovics Károly, járási főszolgabírók s a referens aljegyzők. A választmány a keddi megyei rendes közgyűlés tárgysorozatának előkészítésével foglalkozott s az ülés pont délben ért véget.*

— (A Zsolnay-szoborbizottság) husvét hétfőjén, folyó hó 8-án d. e. 11 órakor a városháza nagytermében ülést tart, melyen az elnöki jelentést terjesztik elő, megválasztják a szobor pályaművek megbíralására hivatott bíráló bizottság tagjait s esetleg teendő egyéb indítványokat tárgyalnak.

— (Áthelyezés.) A m. kir. igazságügyminiszter *Kugler Nándor* mohácsi és *Kiefer Antal* bajai kir. járásbírókat kölcsönösen áthelyezte.

— (Tanárok előléptetése.) A kultuszminiszter *Mátray Gyula*, csurgói állami elemi tanítóképzőintézet igazgatót a VII-ik fizetésosztály 3-ik fokozatába; *Zoltai János* ugyanottani megbízott tanárt segédtanári minőségben a X-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába; *Kovács Dávid*, *Ocskay János* és *Holub János*, szegvárdi államilag segélyezett községi, — *Nagy Ödön*, kaposvári államilag segélyezett

községi — *Sauk Samu*, paksi állami, — *Mesey Lajos*, mohácsi állami polgári iskolai tanárokat s *Brand Ede*, mohácsi állami polgári iskolai igazgatót a IX-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába léptette elő.

— (Módosított szabályrendeletek.) A megyei tűzrendészeti szabályrendelet a mai viszonyoknak nem lévén megfelelő, a megye közgyűlése annak módosítását rendelte el. Az e célra kiküldött bizottság azonban úgy találta, hogy a szabályrendelet egészében át kell dolgozni, hogy a mai viszonyoknak megfelelően. Az állandó választmány mai ülésében e véleményt elfogadta s azzal a javaslattal terjeszti a megye közgyűlése elé, hogy az alispán bizassék meg egy teljesen új szabályrendelet tervezetének kidolgozásával. A megyei nyugdíjszabályzatot egyes pontjaiban szintén módosította ma az állandó választmány, mely a módosított szabályrendelet elfogadásra fogja ajánlani a közgyűlésnek.

— (Nyugdíjak.) A mai megyei állandó választmány özv. *Percel Bóninének*, néhai férje *Percel Béni*, orsz. képviselő, volt megyei szolgabíró után, 400 kor. özvegyi nyugdíjat, gyermekei részére pedig 80—80 kor. évi neveltetési költséget állapított meg s ennek megadását fogja javasolni a megyei közgyűlésnek. Özv. *Ruwald Jánosné* azzal a kérelmével, hogy unokája által fizetett nyugdíj-járulékok neki kifizetessenek, elutasítani javasolta a választmány.

— (Kinevezés.) A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Lovass Gyula* jogszigorló csurgói lakost a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

— (Zárszámadások.) A megyei köz-uti alap 1899. és 1900 évi zárszámadásait és a mohácsi László közkórház múltévi zárszámadásait a megyei állandó választmány mai ülésében vizsgálta felül s azokat jóváhagyás végett a közgyűlés elé fogja terjeszteni.

— (Névmagyarosítás.) *Schönberger Jenő*, dardai illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Bérci«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Jutalom.) A mai megyei állandó választmányi ülés *Hamar Károly*, megyei gyámpénztárosnak 100 k., a könyvvivőiségi személyzetnek pedig 400 k. jutalomdíjat szavazott meg, illetve elhatározta, hogy a jutalom megadását ajánlani fogja a megye közgyűlésének, mert nevezettek a felszaporodott gyámpénztári teendők elvégzéseért azt meg is érdemlik.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A »Felső-mindszent-vidéki társaskör« és a »Dunántuli rabbi-egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Új nagyközség.) A gyüdi körjegyzőséghez tartozó *Viszló* község nagyközséggé óhajtott alakulni s külön jegyzőséget rendszeresíteni. A megye állandó választmánya ma a község e törekvését pártolásra érdemesnek találta s javasolni fogja a megyei közgyűlésnek, hogy a kérelmet pártolólag terjesztsék fel a belügyminiszteriumhoz.

— (Halálozások.) *Kruller Vilmos*, pécsi lakos tegnap, folyó hó másodikán délután fél két órakor, hatvannyolc éves korában elhalt. Temetése holnap, csütörtökön délután

— Mit akar ezzel mondani?
— Hogy a fogat nem lehet kihúzni, mert beletörök s a gyökér mégis bennmarad.
— De hát hogyan lehet az kettős?
— Ez a természet játéka.
— Valóban, nagyszerű játéka a természetnek.
— Ön jó ember, orvos, igyekezzék.
— De hisz ön az előbb mondta, hogy minden fájdalmat kibír. Talán felvágom az inyhust s úgy veszem ki.
— Mi . . . mi . . . csoda?
— Hát akkor gyökerestől húzom ki, így talán nem lesz oly kellemetlen.
— Drága kedves Bátor ur, ne okozzon nagy fájdalmakat!
— Legyen nyugodt, minden jó lesz. De kérem, mivel a gyökér mélyen van benne, jól kapaszkodják a szék karjába.
— Ah igen, kapaszkodom.
— Igen, mert ha nem engedelmeskedik, akkor odakötözöm.
— Nem rossz, a mit mond, igazán nem rossz! Talán chloroformmal kellene engem elaltatni?
— Mit képzél uram? Sohase alkalmaztam ezt a módszert!
— És miért nem?
— Mert a fájdalmat eltompítja ugyan, de káros hatása utólag jelentkezik.
— Vigye az ördög a fájdalmakat!
— Nos tehát, hozzáfoghatunk?
— Nem, köszönöm, én . . .

— Micsoda? Ön távozik?
— Igen, hazamegyek, odahaza van jobb orvosságom ellene, hátha a feleségemet jól el . . . au, hogy nyilal! Nos, huzza ki, Isten neki!
Bolla újra leült a székbe s majdnem eszméletét veszítette, mikor a fogorvos szerszámával a szájában kotonász.
A fogorvos felhasználja a kedvező alkalmat, kirántja a beteg fogat — borzasztó sikoltás tölti be a levegőt — s minden rendben van, az állítólagos kettősgyökerű fog kint van, de Bolla elájult.
A fogorvos szagos üveget tart az ajult orra alá és mikor ismét magához tért, a fogorvos diadalmasan mutatja meg a kihúzott fogat.
— Csakugyan kettős gyökerű volt — jegyzé meg az orvos.
— Mivel tartozom ezért az élvezetért?
— Tíz koronával.
— Micsoda? Tíz korona? Hisz új fogat ad el ön öt-hat koronáért.
— De uram, az új fogat gyökér nélkül adom el, ime ennek két gyökere van, ez is ér valamit.
E hizelgő hangon tartott megjegyzésre Bolla fizet és elrohan.
A fogorvos pedig nevetve vágja zsebre a tíz koronát és mondja:
— Miből élénk meg, ha tügyes fogásokat nem használnánk fel?

négyszázötvenöt éves korában elhunyt Pécsen. Özvegyén kívül kiterjedt rokonsága gyászolja, kiknek sorában *Wallerstein* Bódog dr. pécsi orvost is érte a gyász.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 3-án reggel 4130 köbméter.

— **(Új körjegyzőség.)** A rácpatrei körjegyzőségből Belvárd, Magyar-Peterd, Kis-és Nagy Budmér községek el akarnak válni s külön körjegyzőséget alkotni; míg a másik négy község, Rácpatra, Dávecser, Kassa s Gyula megmaradnának a jelenlegi körjegyzőségben. A kérelmet az állandó választmány ma tárgyalta s annak jóváhagyását fogja javasolni a megye közgyűlése előtt.

— **(Tisztítják a Balokányit.)** A mi helyierdekű »Balatonunk«, a Balokányi tó is kezdte nyújtogatni piszkos hullámain, amint a lanyha tavaszi napsugár leolvasztotta róla a téli jégtakarót, s mert hát az öreg Balokányi nyáron igen jó szolgálatokat tesz az itthon fürdőző publikumnak, a városi illetékes intéző körök ő feléje is szemet vetettek. Mint értesülünk, néhány nap múlva hozzáfognak a Balokányi tó kitisztításához, a benne levő vizet lecsapolják, a medret kitisztítják a hinár és egyéb gáztól, aztán friss vizet eresztnek a mederbe, melyben nyáron vigan lubickolhat a pécsi fürdőző közönség.

— **(A mohácsi harmadik gyógyszerár.)** Nagy vitát provokált ez az ügy a megye állandó választmányának mai ülésén. Mohács képviselőtestülete eliene van a harmadik patikának; a járási főszolgabíró mellett s az alispáni javaslat is szükségesnek látja a harmadik patikát. *Stajevits* János, *Johann* Béla dr., tiszti főorvos, *Darócy* Aladár dr. és *Kossits* Kamill főjegyző szóltak a vita során az üggyhez s a választmány kimondta, hogy a harmadik patika szükségességének megállapítását fogja javasolni a megyei közgyűlésnek.

— **(Bicikli-baleset.)** Ez is tavaszi szezon-hír. Alig kerülnek csak félig-meddig használható állapotba az országutak, a kerékpár-sport kedvelők már felülnek kerekeikre. *Harmos* (Haut) József pécsi lakos, tegnap délután kerékpáron rándult ki az »Abbázia«-felé vezető országuton, azonban kereke megakadt egy kocsinyomban s a biciklista oly szerencsétlenül bukott le, hogy bal kezét csuklóban kifélcámitotta. Dacára a sérülés okozta fájdalomnak, gyalog jött befelé a városba, míg bérkocsira talált, melylyel aztán a közkórházba hajtattott, hol karját bekötötték.

— **(A megyei árvaház ügye.)** *Jessenszky* Lajos, árvaszéki elnök, a megye állandó választmánya előtt ma javaslatot tett a megyei árvaház ügyében. A javaslat hivatkozik arra, hogy az 1893-ban csaknem félmillió forint költséggel részesített megyei árva-

házban alig ötven árva neveltetik évenként s egy árva nevelése nagyon költséges, mert ötszázegy koronába kerül. Az árvaház tehát nem felel meg rendeltetésének — a javaslat szerint — mivel csekély számú árvának nyújt menedéket s azok viszonyaikhoz nem illő drága s inpraktikus nevelésben részesülnek. — Az egész megye árvái érdekében célszerűnek látja a javaslat, ha az árvaház *besszűnttetetik* s az alaptőke kamataiból 2—3 száz árvát lehet segélyezni a megye egyes járásaiban. Egyelőre azonban a javaslat csak rámutat az árvaház viszonyaira s *kér vizsgálatot*, hogy e viszonyok valóban megállapíttassanak s azután ajánlja az elvi döntést az árvaház léte vagy nemléte felett. Az állandó választmány a javaslat értelmében kérni fogja a keddi megyei közgyűlést, hogy rendelje el a vizsgálatot az ügyben s azzal az alispán elnökielte alatt az árvaházi igazgatóválasztmányt bizza meg.

— **(Történelmi arcképcsarnok Tolnavármegyében.)** A tolnavármegyei ujonan épült muzeum termében a vármegye történelmi arcképcsarnokot létesít s ebben a megye kiváló alakjainak olajfestésű arcképeit helyezi el. Az edlgi megállapodás szerint a következők arcképeit szerzik be: *Percel* Mór honvédtábornok, *Beszerédy* István és *Amália*, *Bartal* György volt miniszter, *Percel* Béla volt miniszter, *Bérei Balogh* Ádám kuructábornok, *Csapó* Dániel, a vármegye volt hirneves alispánja, *Csapó* Vilmos 48-iki honvédezredes, az ozorai diadal hőse, *Garay* János és *Jámbor* Pál költők, *Fürdős* István, a vármegye 48—49-iki alispánja, ki 7 évi várótságot szenvedett, *Balassa* János és *Tormay* hirneves orvosok, *Sztankovansky* Imre 48-iki főispán, *Dóry* Dénes volt alispán, *Ujváry* 48-iki szegzárdi apátplébános, ki az újépületben halt meg, gróf *Styrum-Lymburg* Károly és neje, kik a 18. században a megye részére egy milliónyi alapítványt tettek, gróf *Mercy* tábornok, ki a 18. században a megye jó részét betelepítette gróf *Apponyi* György 19. századbeli főispán *Szluha* 18. századbeli szegzárdi apát, ki a templomot és a kórházat építette, báró *August* Imre, ki az árvaházat létesítette, *Magyari Kossa* Dániel alispán és telepítő s *Miszlai Kiss* Pál volt fiemei kormányzó arcképeit.

— **(A megye közutai.)** A mai megyei állandó választmányi ülés is foglalkozott azzal a sajnos körülménnyel, hogy a megye közuti alapja kimerült s a miniszter a folyó és a jövő évre csak tizezer korona államségélyt adott, pedig a deficit e két évre nyolcvanezer korona. A miniszter azt ajánlja a megyének, hogy helyezze ki a törvényhatósági közutak hálózatából a kevésbé fontos utakat s így majd egyensúlyt érhet el. Az alispán ezzel szemben azt javasolta ma, hogy a közutak első és másodrendű közutakra osztassanak s ennek megfelelően gondoztassanak. Egyszermind javasolta, hogy a keresk. miniszter keressék meg, hogy vegye át a pécs-dolnimeiholjái közutat állami kezelésbe már a jövő évben, mi által jelentékeny kiadás fordítható a megyei közutakra. Az üggyhez *Stajevits* János, *Kovácsfi* Kálmán, *Német* Lipót, *Driesz* Lajos, *Daróssy* Ödön és *Kossits* Kamill szóltak hozzá s hosszas vita után az alispáni javaslatot fogadta el a választmány,

Német Lipót ama pótlásával, hogy az államérdekeket szolgáló törvényhatósági közutak átvételére is, melyek országutanként több megyét kötnek össze felkérésék a miniszter. Az állandó választmány erre nézve is javaslatot fog tenni a megye közgyűlésének.

— **(Római sírok.)** Baranya megyében Raád község határában *Kuruc* Sándor ref. lelkész a papi földön levő 110 béczi láb magas homokdomb tetején szőlőt akarván létesíteni, a földet megfordította s ez alkalommal csekély mélységben 22, sorban fekvő teljesen ép csontvázat találtak, melyeket helyükön hagyva, mélyebbre sülyesztettek. A tetemek mellett teljesen ép bögrék, elrozsdásodott dárda- és nyilhegyek s egy kőnemű anyaggal ellepett balta is volt, valamint egy 18 $\frac{1}{2}$ centiméter hosszú, 9 $\frac{1}{2}$ centiméter széles felfüggeszhető, aranyozott feszület INRI felirással, byzanci modorban kidolgozva, aiján a gyermekét karján tartó Szűzanyával. — A csontvázaknak még fogaik is mind hiánytalanok. *Sziács* János bíró pedig az átellenes dombon talált csontvázakat, melyek merőleges állapotban vannak elhelyezve. Ki nem ásta, s így nem tudható, vajjon nem lovas alakok vannak-e ott eltemetve. Az egyik csontváz karján több vékonyabb és vastagabb sárga karperec (még nem tudni arany-e vagy sárga réz)találtatott. A legtöbb (mert hét 7 van) farkát harapó kígyó. A medencecsont irányában (tehát a deréköv helyén) is talált egy karikát, mely tekete, könnyű, cseng mint a porcellán s bár teljesen sima, az üveget bármely részével karcolja. Ezen kívül itt talált 22 darab római pénzt, melyek közül néhány teljesen ép s oly finom veretű, hogy a mai pénzverőktől is alig kerül ki szebb példány. Ezek jobbara vörös rézből valók. Egyik lapján egy szép térfi arc profilban, jobb oldalra nézve, *Constantinus Maximus* fölirattal. Hátlapján két római legionarius áll szemben egymással, dárdával kezében, közöttük határosziop-tele nyomás, mely azon a példányon, melyet tudósítónk látott, kissé elmosódott. Vannak azonban elégtűl pénzek, melyek rajza s felirata csak gondos megtisztítás után volna felismerhető. A két domb között utcínálás alkalmával római téglák kerültek felszínre.

— **(Meglopott cselédleány.)** *Herzog* Katalin pécsi cselédleány panaszt emelt ma délelőtt a rendőrségnek, hogy alsó puturlautcai lakasából valaki egy öltözet ruháját s két kendőjét ellopta. A panasz folytan a rendőrség megindította a nyomozást.

— **(Holdas éjszakán.)** Azokból a tavaszi holdas éjszakákból volt a mai is, melyeknek ezüstös fénye mellett, szinte egy éjszakán át nagyot lélezkzik a természet, s mire kora reggel felebrednek álmukból az emberek, a harmat már a fak apró, zölden előkandikáló rügyein pihen meg. *Kádár* János pécsi lakosra azonban — úgy látszik nem voltak hatással e csendes poétikus tavaszi éj gyönyörei, ő mindent rózsaszinben látott, még a holdvilág sápadt fényét is, mert — mi tagadás benne — csunyan be volt szeszelve. Ilyen állapotban vonult végig a Ferenciek-utcáján, s mikor aztán már tisztára tótágast állt benne a szesz, akkor bezörgetett egy földszintes ház ablakán, melynek lakói ijedten rebbentek fel álmukból. No de hát komolyabb

baj nem esett, mert az arra haladó rendőrjárat elrontotta a részeg ember kisedés játékat s Kádár Jánost beszámraztatta a torony alá.

— **(A jó vidékiek.)** Bennünket városiakat odafönt a »székeslőváros« ban hívnak így, mi meg derék falusiainkat nevezhetjük bátran »jó vidékiek« nek, bár mondhatjuk, hogy ők jóval kedélyesebbek nálunk a városban, mint mi Budapesten. A jó vidéki kedélyességnek adta ma délelőtt tanujelét *Haffart Jakab* n.-üröghi lakos is, a ki kocsijával bent járt a hetipiacon. Bement valamelyik Széchenyitéri boltba s kocsiját kint hagyta gazdátlanul. A lovak, dacára az aszfaltos járdának, alkalmasint azt hitték, hogy az országuton vannak, hol már gazda nélkül is megszokták a járást és csendes ügetésben elindultak a Király-utcán, talán kirakatokat bámulni. Persze csakhamar elcsipte egy rendőr a gazdátlan kocsit, melynek nemsokára előkerült a tulajdonosa is, kit aztán felvittek némi bírságok irányában a kapitány elé.

— **(A katonák reggelije.)** A közös hadügyminiszterium a katonaságnak még tavaly decemberben reggelire különféle kávékonzervet és darával készített rántás konzervet adatott kísérletképen. A katonai közigazgatást ennél a kísérletnél az a szándék vezérelte, hogy a legénység reggeli ételsorában legyen némi változatosság és hogy ha a konzervfajták ízleni fognak, akkor ezeket is kapja olykor a legénység az eddigi rántottleves és borsókonzerv mellett. A kísérlet megmutatta, hogy a legénység legjobban szereti a kávékonzervet, a darakonzervet ellenben nem igen kedveli. A legénység reggelije a mostani költségvetésben fejenként 2-5 fillérrel szerepel. Egyelőre váltogatva kapja a legénység a konzervfajtákat.

— **(Egy család tragédiája.)** Szántova község határában borzalmas szerencsétlenség történt. A szomorú eset részletei a következők: *Molnár Imre* gazdatiszt vasárnap délelőtt a pusztáról bement családjával együtt Szántovára rokonlátogatásra. A kocsin öten ültek. *Molnár*, a felesége, két gyermek és a kocsis. Délelőtt 11 óratájt volt az idő, mikor keresztül akartak hajtani a vasuti átjárón, melynek sorompója nem volt elzárva. A kocsis gyanútlanul hajtott neki az átjárónak; sem ő, sem *Molnárék* nem vették észre a vonat közeledését. *Molnár* az utolsó percben rákiáltott a kocsisra, hogy hajtson gyorsan, de már késő volt, mert a kocsi hátsó részét a vonat elkapta és a benne ülők a vonat kerekei alá kerültek. *Molnár* és a két gyermeket darabokra tépte a vonat, *Molnár* és a kocsis a sineken kívül estek s így *Molnár* csak egyik lábát vágta el a vonat kereke, míg a kocsis a fején sebesült meg, a mint a kocsi kiesett. A szerencsétlenség után rögtön megállították a vonatot s a személyzet, valamint az utasok hozzáfogtak a sérültek beköntözéséhez s a halottak eltávolításához. A vonat kerekein csatokban lógott egy-egy véres ruhadarab s testrész. Ugy a sérülteket, mint a halottakat bevitték a községbe. A vizsgálatot tegnap tartották meg a helyszínen.

— **(Elsült patron.)** *Bránykó Elek*, tizenhatéves fiúnak volt egy éles patronja, a melyből a golyót ki akarta szedni. Sokaig bab-

rált a töltéssel, miközben cigarettázott. A mint a golyót sikerült kivennie, a puskapor egyszerre felrobbant s a fiut a földre lökte, miután súlyosabb természetű égési sebeket ejtett arcán és fején. A fiu eszméletét veszítette s bezállították a kórházba. A szerencsétlenség valószínűleg úgy történt, hogy az égő cigarettából egy tüzes szikra beleesett a puskaporba.

— **(Öngyilkos díjnok.)** Keszthelyen *Friedrik Ernő* díjnok a járásbírság egy félreeső helyén ma reggel 8 órakor szíven lökte magát. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

— **(A „Pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyező pénztára“.)** Lapunk hirdetési rovatában közölt azon értesítésre, hogy a kereskedelmi betegpénztár helyiségét a mai nappal a Bazár-épületbe helyezte át, felnivjuk az érdekeltek b. figyelmét.

— **(Hűtlen cseléd)** Manapság általános a panasz a házi cselédek ellen nálunk s igen sokszor, majdnem naponként érkeznek feljelentések a rendőrséghez a cselédek hűtlenségét illetőleg. *Boros Mari* cselédleányt is bepanaszolta az asszonya, hogy lop, mint a szarka. *Boros Mari*, ugyanis, mikor kimenője van, ugyancsak kinyalja magát s különösen finom alsó szoknyáival kelt feltűnést. Gyanus volt az alsó szoknya a cseléd asszonyának, s megvizsgálta, s kitűnt, hogy az ő szekrényéből való. Átkutatta cselédje holmiját s azt látta, hogy abban egyéb női toillecikk is van ezeken kívül még fehérnemű is, melyeket hűtlen cselédje szorgalmasan gyűjtött az ő szekrényéből. A tolvaj cselédleányt letartóztatták.

— **(A kötekedés vége.)** Szegzárdról írják: Hires verekedő volt *Kalányos Imre*, a ki már három ízben ült fogságot. Tegnapelőtt az országos vásáron ismét verekedő kedvében volt, előbb *Szabó* József litografust, majd *Bali* kocsmároszt szurta meg. Ekkor jött oda *Vargha János* öcsényi mezőőr, a kit *Kalányos* rögtön arcul ütött. *Vargha* nem sokat gondolkozott, hanem felkapta a rézfokosát és kétszer akkorát sújtott a verekedő cigányra, hogy az holtan rogyott össze. A mezőőr maga jelentkezett a csendőrségnél.

— **(Hamis forintos.)** A pénzhamisítás réme mindinkább kísért. A mai hetivásáron egy áruszó összeolvastván pénzt, abban három darab forintos gyanusnak tűnt fel neki. A mint jobban megvizsgálta, hamisaknak találta azokat. Egyiksem pengett. Képzeltetni a szegény asszony ijedségét s bosszúságát. Természetesen nem emlékezett arra, hogy kitől kapta, hiszen annyian vettek tőle. A hamis forintosokat átszolgáltatta a rendőrségnek.

— **(Elvesztette a pénzét.)** Ma a kora reggeli órában egy tizenégy — tizenöt éves leány jött be a heti vásárra. Vett egyetmást s mikor ki akarja venni zsebéből a pénztárcát, rémülettel tapasztalta, hogy tárcáját, melyben öt forintnyi pénzüsszeg volt, elvesztette. Sirva jelentette az esetet, keresték is mindenfelé a pénzt, de hiába.

— **(Késsel játszó gyermek.)** Régi közmondás, hogy gyermek kezébe nem való kés, de némely anya annyira rabja gyermekének, hogy nem tud tőle megtagadni semmit sem. *Bremhauer Józsefné* a konyhában fog-

latoskodott s ott játszott körülötte hároméves kis fia is, a ki valahogyan a keze közé kaparította a nagy konyhakést. Alig öt percre rá a kis fiu elesett s a kés keresztül vágta jobb arcát. Rögtön gyógykezelés alá vették, de a vágás nyomait egész életén át viselni fogja arcán.

Művészet, irodalom.

○ Énekesnő és szinigazgató. *Krecsányi szinigazgató* évek előtt fölbontotta a szerződését *Órley Flóra* primadonnával, azzal okolva meg ezt, hogy *Órley* elvesztette a hangját. A primadonna bepanaszolta *Krecsányit* és a törvényszék meg is ítélte neki 10.000 korona kártérítést. — Ezt az ítéletet most a budapesti ítéltábla is helybenhagyta.

Törvénykezés.

§ Váltóhamisító. *Gözlöncsér János*, keszűi lakos még 1899 év március 10 én egy negyven forintról kiállított váltóra ráírta két gazdának a nevét azok tudta és akarata nélkül, a miért aztán a kir. törvényszék magánokirathamisítás büntetében mondta ki bűnösnek őt s ezért hathavi börtönbüntetést mért rá. Az ítélet jogerős.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. április 3. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 770.3 súlyedő

Hőmérsék = 18.4 °C.

maximuma: 18.1 °C. } tegnapi.

minimuma: 8.2 °C

Párányomás: 7.4 mm.

Relatív nedvesség: 47. %.

Felhőzet: 0. —

Szélirány s erő: S. 2. —

Csapadék 24 órai: 0. Harmatp. 3.6 °C.

Egyelőre száraz, részben felhős, enyhe i. v.

Dr. Czár.

TÁVIRATOK.

— **A délafrikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A búrok *New-Castle* közelében levegőbe röpítettek egy angol vonatot.

A *Zaire* nevű gőzös háromszáztizent-hét búr menekülttel *Lissabonba* érkezett.

— **Főhercegi látogatás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Pozsonyból* táviratozzák: Az itteni főhercegi udvarnál előkészületek történnek a trónörökös *Hohenburg Zsófia* hercegnő fogadására, ki hir szerint még e hónapban meglátogatja *Izabella* főhercegnőt.

— **Megfelebbezett iparkamarai választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagyváradai kereskedelmi és iparkamaránál választást tartottak, mely ellen a kisebbségben maradó párt felebbezést nyújtott be a miniszterhez, azon indokolással, hogy a szavazatokat nem helyes módszer szerint számlálták össze. A miniszter a felebbezőknek adott igazat, a bizottság tehát összeült a szavazólapok újabb összeadására. Nagy meglepetéssel konstataáltak, hogy a miniszteriumtól visszaérkezett aktákból huszonöt szavazólap hiányzik. Az esetről azonnal jelentést tettek *Nagy Ferenc* államtitkárnak, a ki kijelentett, hogy szorgosan keresni fogják az eltűnt szavazólapokat, mert ha nem találják meg, úgy új szavazást rendelnek el.

— **Miss Mary Halton** **ti-**
lalma. (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-
irata.) **Miss Mary Halton** nyilatkozatot
adott ki, mely szerint az összes énekes-
nőknek megtiltja, hogy a „Gésák” és
„San Toy”-beli betétdalait színpadon
előadják, mivel azok jogos tulajdonai.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-t ér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik szeretett és felejt-
hetetlen jó édesanyánk

özv. Hnilitschka Antalné

szül. **Schmidt Augusta**

elhunyta alkalmából, részvét nyilvá-
nítás, koszorúk küldése és a teme-
tésen való megjelenés által, mérhetlen
fájdalmunkon enyhíteni igyekeztek,
fogadják ez uton is forró köszöne-
tünket.

Pécs, 1901. április 3-án.

A gyászoló család.

Hirdetések.

VÁRADY FERENCZ

magánjellegű

exotikus madártenyészetének

főlös példányai eladók.

Nemes faj angol, francia és valódi

harzi-kanárik

16 és 40 korona között kaphatók.

Pécs, Imre-utca 1.sz.

Eladó

a felső-vámház-utca 23. és Erzsébet-
utca 1. szám alatti

sarokház.

Bővebb felvilágosítást ad
Dr. PARRAGH ANTAL ügyvéd
Pécs, Ferenciek-utca 33. sz.

Jó bornak nem kell cégér!

Kertmegnyitás!

Van szerencsénk a mélyen tisztelt
közönség tudomására adni, hogy

hétfőn, husvét másnapján
a Baka-malom
kerthelyiséget

megnyitjuk, mely alkalommal a saját szü-
retelésű borainkat fogjuk kimérni.

Jó ételek, italok és zenéről gondos-
kodtunk, miért is kérjük a m. t. közön-
ség tömeges pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Dely Antal,
Baka József,
vendéglősök.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség
becses tudomására hozni, hogy **bécsi és bu-**
dapesti bevásárlásomból hazaérve, a leg-
szébb és legdivatosabb

tavaszi

ujdonságokat,

párisi és bécsi modelleket,

női- és gyermek-kalapokat nagy vá-
lasztékban beszereztem és azt olcsó ár mellett
árusítom.

Midőn forró köszönetet mondok tisztelt
vevőimnek az eddig irántam tanusított párt-
fogásáért, igen kérem, azt továbbra is fenn-
tartani sziveskedjék és maradok

kiváló tisztelettel

Veledics Lina,
divatárusnő

Pécs, Széchenyi-tér. (Kir. tábla épület.)

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt
egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó
ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** úr, Pécs város elsőrendű bortermelője
kitünő minőségű, saját termésű

‡ pécsi hegyi borainak ‡

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés hely-
zetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igé-**
nyeknek is megfelelő ó-borokat mindig friss töltésben palacz-
kozva, kívánatra hordokban is — **hamisítatlan minőségért kezes-**
kedve — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van cserencsém a n. é.
közönség figyelmébe ajánlani:

1893. évbéli fehér asztali bor literje . . . . . 52 kr.

1885. évbéli bálícsi fehér pecsenye-bor,
palaczkja (0.7 l.) . . . . . 70 kr.

Arak palaczkokkal együtt értendő. Palaczkok 7 kr. értékben
visszavétnek.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Zamatos asztali borok.

Kitünő pecsenyeborok.

Hamisítatlan minőség.

Egy jó családból származó fiu

tanoncza gyanánt

azonnal alkalmazást nyerhet

KACSKOVICS GÉZA,

fűszer- és csemege kereskedésében

Jókai-tér 5. sz.

Felső-Havi-Boldogasszony-utca 42. szám
alatti

háza,

mely áll 8 kisebb lakás és kert-
ből jutányos áron

eladó.

Bővebbet „NÁDOR“-kávéház.

Husvéti tojások * * * * *

Husvéti bonbonierek * * *

Husvéti báránycák * * * * *

Husvéti nyulak * * * * *

nagy választékban jutányos áron

kaphatók

Oroszi Sándor

udvari cukrászdájában.

•••• Király-utca és Ferenciek-utca. ••••

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

A pécsi nemzeti casino

*Uj-sörgyári sör*csarnokában

folyó évi április hó 4-étől kezdve

a husvéti ünnepeken át, az általánosan kedvelt

barna bajor sör

a la Salvator kitűnő minőségben kimérésbe jön.

Számos látogatást kér

Bock Lajos,

vendéglős.

SANITAS! SANITAS! SANITAS!

CSIHÁLEK SÁNDOR

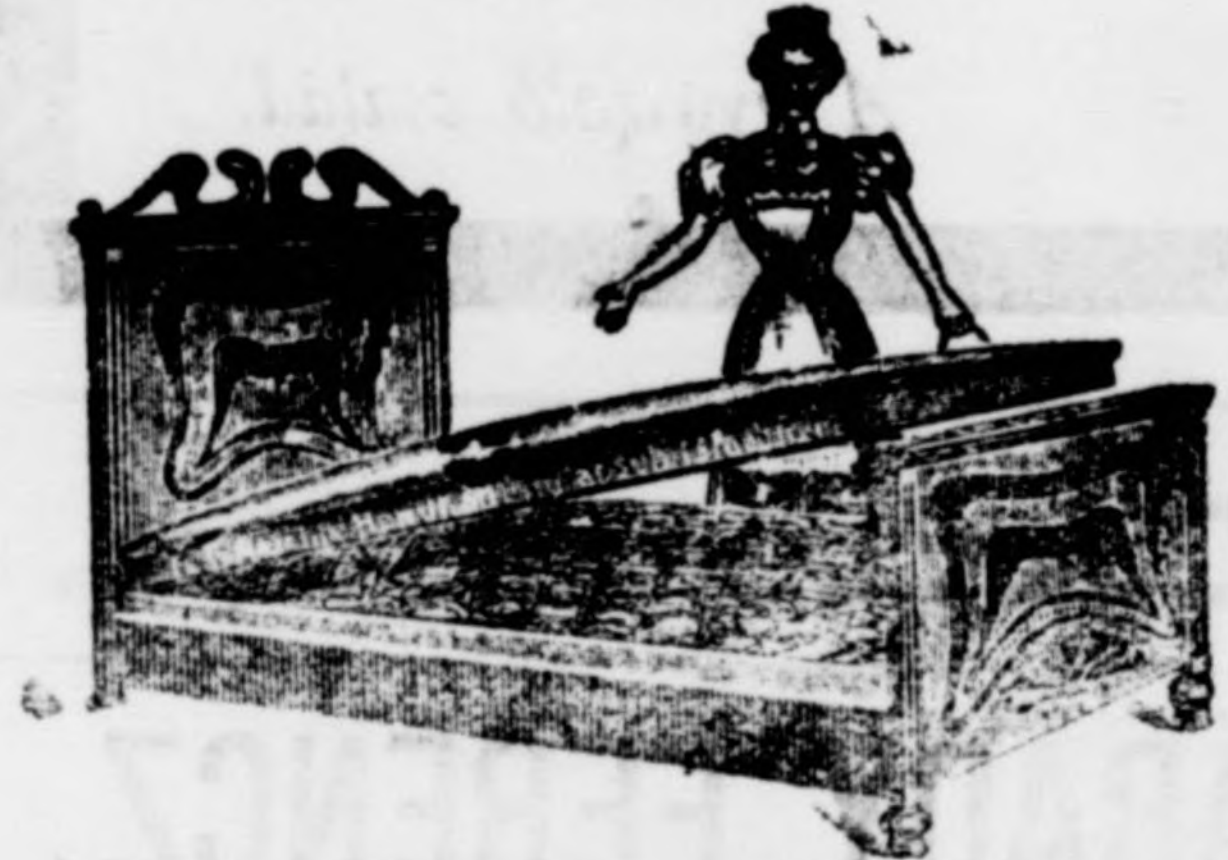
kárpitos és diszítő,

PÉCSETT, Király-utca 34. sz.

A Sanitas Higieniai szédszedhető ruganymadrac egye-
dől készítője ajánlja ezen matraccokat, melyek a legtöbb kulturál-
mokban épp így Magyar- és Németországban törvényesen védve vannak.
Különösen szállodákban, kórházakban és családok figyelmébe.

Továbbá kárpitos és diszítő
műhelyét és nagyválasztéku rak-
tárát kárpitozott butorokban.

Javítások, ugymint szoba-
kárpitozások a legjutányo-
sabb árakért elfogad-
tatnak.

Könnyű kezelés.

Értesítés.

A „PÉCSI KERESKEDELMI ALKALMAZOT-
TAK BETEGSEGÉLYZŐ PÉNZTÁRA“ ez uton
értesíti tagjait és az érdekelteket, hogy a Royal-kávéház mellett
volt helyiségét e mai nappal

a Bazár-épületbe (I. emelet)

helyezte át,

egyben tudatja, hogy a hivatalos órák f. hó elsejével, hetenkint
hétfőn, csütörtökön és szombaton 5-6-ig tartat-
nak, mikor is a vezetőség a tagok rendelkezésére áll.

Pécs, 1901. április 1-én.

Teljes tisztelettel

a „Pécsi keresk. alkalmazottak betegsegélyző-pénztára“ nevében

Dr. Radnai Emil titkár.